

متن پرسش

سلام، تسلیت عرض می‌کنم ایام سوگواری فاطمیه را. استاد چه رخ می‌دهد که یک انسان از غم خود خوردن فارغ می‌شود و غمخوار ماوراء خود می‌شود؟ غم حقیقت و جامعه را می‌خورد؟ غم هدایت مردمان را می‌خورد؟ غم ظلمی که بر آنها روا می‌رود؟ چه می‌شود که فردی در خلوت خویش برای مظلوم جهان اشک می‌ریزد؟ چه راهی را اینها رفته اند که از این غم های متعالی برخوردار شده‌اند؟ می‌شود راهکارهایی برای رسیدن به غم های متعالی را بفرمایید؟ بلکه با اولیاء الهی هم نوا شویم. تشکر از وقتی که گذاشتید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: انسان در ذات خود به وسعت همه‌ی هستی است. اگر در مسیر تقوا قدم بگذارد، آن نوع وسعت را می‌یابد. کتاب «چگونگی فعلیت یافتن باورهای دینی» در این رابطه نکاتی را مطرح کرده است. کتاب روی سایت هست. موفق باشید